

David Zonneveld verruilde de voetbalwereld voor een dynamische schooldag voor kids

“WIJ DOEN VEEL WERK, MAAR DAT IS NIET ALTIJD MEETBAAR OF PAS ZICHTBAAR NA TIEN JAAR”

Hij ambieerde het vak van trainer in de voetbalwereld, waarin David Zonneveld dag in dag uit – en zelfs ver over de landsgrenzen – vertoefde. Totdat de uitdaging voorbijkwam om bij te dragen in de ontwikkeling van kinderen in de Haarlemmermeer. EDDY VEERMAN

David Zonneveld voetbalde zelf bij de (voormalige) eerstedivisieclubs Haarlem en Telstar. “Voor mij was de leukste en de beste keuze om ondertussen het CIOS te volgen, dan kon ik het combineren met het voetbal en het sloot aan bij mijn interesses.” Ondertussen haalde hij tevens op jonge leeftijd zijn trainersdiploma’s. “Ik wist aanvankelijk nog niet wat ik verder wilde. De hele week als gymleraar in de zaal staan, zag ik niet zitten.” Hij koos voor een avontuur over de landsgrenzen. “Ik heb tweeënhalf jaar in de Verenigde Staten gevoetbald en was een van de trainers tijdens trainingskampen voor kinderen.”

Maatschappelijke kant

Eenmaal terug in eigen land startte hij de opleiding Sport, Management en Ondernemen (tegenwoordig Sportkunde) aan de ALO. “Die opleiding heeft me alle inzichten gegeven en gebracht waar ik nu ben gekomen. Tijdens en na mijn studie was ik jeugdtrainer bij FC Volendam en toen moest ik een keuze maken: ga ik mijn trainersambities volgen of ga ik de maatschappelijke kant op. Via een connectie kwam ik als combinatiefunctionaris bij SportService terecht. Ik wilde meer zien dan de voetbalwereld alleen en hier zat een maatschappelijke rol in. Het bestond uit het ondersteunen van een aantal verenigingen, bijvoorbeeld het opleiden van trainers, voor de woensdagmiddag een jeugdplan ontwikkelen en zorgen voor verbinding tussen de wijk, de verenigingen en scholen.”

“Vanuit die BOS-driehoek was het destijds belangrijk om direct impact te hebben in de praktijk en zelf als verbindende factor zichtbaar te zijn. Ik was aanwezig op de verenigingen en verzorgde tevens het naschoolse aanbod. Daardoor kon ik meteen inspelen op situaties en doorverwijzen. De Haarlemmermeer was daar destijds vooruitstrevend in en het maakte dat we een ongelofelijke kennisbak hadden.”

Speerpunt in die tijd was ‘sportparticipatie’. “Iedere wijk heeft een eigen demografische samenstelling: de ene wijk heeft meer kinderen met een leerachterstand, bij de andere speelt overgewicht een rol, bij weer een andere wijk is

vooral sprake van vergrijzing. Belangrijk was tevens om de verenigingen in de Haarlemmermeer stevig te maken. We maakten een plan. De gemeente vond het belangrijk om sport en bewegen hoog op agenda te zetten.”

Snelle ontwikkeling

Wat klein begon, evolueerde snel. “Ons kantoor ging van vier werknemers naar dertig. Zelf ben ik er inmiddels veertien jaar werkzaam en mijn week ziet er nooit hetzelfde uit. De uitdaging en afwisseling passen bij mij. Tegenwoordig ben ik alleen nog werkzaam in het onderwijs en begeleid alle hbo-stagiaires. Onze rol is veranderd, van vooral in de praktijk aanwezig zijn naar een veel bredere aanpak en breder impact maken. De kracht van toen was dat we onwijs konden inzoomen op een paar wijken en in korte tijd een enorme toename konden bewerkstelligen van het in beweging krijgen van mensen, maar daardoor bereikten we niet de rest van deze grote gemeente. Door de jaren heen heeft de gemeente

“LANDELIJK GEZIEN ZITTEN KINDEREN ZESTIG PROCENT VAN DE TIJD, DUS OP SCHOOL KUN JE DE MEESTE IMPACT MAKEN EN DAT DOORBREKEN”
DAVID ZONNEVELD

meer gekozen voor een wijkgerichte aanpak, alsmede om meer uit te zoomen. Dat betekent dat je je uren anders inzet, we zijn meer projectmatig bezig gegaan en daardoor in meer wijken aanwezig.”

“Als buurtsportcoaches hebben wij zelf ook meer taken. Je bent niet meer alleen het gezicht voor die ene vereniging. Ik geloof echt wel in de aanpak die we hadden. Als je met één gezicht werkt, werk je heel erg lokaal en arbeidsintensief.

Als je nóg meer impact wilt maken, heb je meer mensen nodig. Dertig fte klinkt als veel, maar Haarlemmermeer is een grote stad geworden, we kunnen niet eens alle wijken bedienen, laat staan groeien met het aantal activiteiten. Dus we moeten altijd afwegingen maken. Je wilt je werk graag borgen en continueren, dat kan in sommige gevallen, maar niet altijd en dat is soms frustrerend. Je bent ambitieus en wilt altijd beter. Dan is het moeilijk te accepteren als je ergens iets hebt opgebouwd, door je aanwezigheid verschil hebt gemaakt en dat naderhand wegvalt als je weg bent. Onze uitdaging is overal te laten inzien hoe belangrijk sport en bewegen is.”

Spanningsveld

“Als voetbaltrainer werk je samen altijd naar het einde van een seizoen toe, je probeert te promoveren, in *het linkerrijtje* te eindigen of handhaven is misschien al knap. Wij doen veel werk, maar dat is niet altijd meetbaar of pas zichtbaar na tien jaar. Als je bij hangjongeren inzet op sportstimulering, kun je niet goed meten of ze door jouw bemiddeling niet meer hangen en zijn gaan bewegen. Terwijl gemeenten daar wel hun budgetten op baseren. Dat maakt ons werk zo lastig. Iedereen zegt sport en bewegen superbelangrijk te vinden, maar als het om geld gaat, willen ze directe resultaten zien en het is niet altijd direct zichtbaar.”

“We hebben leertrajecten op basisscholen voor de groepen 7 en 8, om als spelleider te fungeren. Leiden vrijwilligers op, om te gaan wandelen met mensen die weinig buiten komen en voor wie beweging heel belangrijk is. Als wij die aanzet hebben gegeven, kunnen ze het daarna zelf voortzetten. Maar als wij geen kader opleiden voor de verenigingen, of traineeships voor de vrijwilligers, of een schoolplein beter inrichten zodat kinderen meer en vaker bewegen en er minder conflicten ontstaan, dan gebeurt het niet. Voor de continuering daarvan heb je professionele ogen nodig. Het geeft soms een spanningsveld met gemeenten, die denken dat alles kan worden verduurzaamd. Was het maar zo gemakkelijk.”

Kansen

“De nieuwe SPUK-regeling biedt kansen voor ons. Zoals we samen met de scholen subsidie hebben binnengehaald voor het bewegingsonderwijs. Om scholen te helpen met een knelpunten-analyse en om op zoveel mogelijk plekken te komen tot een dynamische schooldag. Gelukkig hebben we een goede samenwerking met onze gemeente en kunnen we creatief inspelen op de kansen die er liggen. De dynamische schooldag is een onwijs mooie kapstok. Eerder waren er veel losse initiatieven onder de noemer ‘bewegend leren’, maar wat houdt dat in en wat wil je ermee bereiken? Het was een hype, maar geen onderdeel van het lesplan. De dynamische schooldag gebeurt vanuit een visie en geeft daarom echt richting en duidelijkheid.”

**“WE ZIJN MEER PROJECTMATIG
BEZIG GEGAAN EN DAARDOOR IN
MEER WIJKEN AANWEZIG”**
DAVID ZONNEVELD

“In het onderwijslandschap staat sport niet altijd hoog op de agenda en bij de intentie uitspreken van ‘we gaan bewegend leren’, kunnen onderwijsteams wel eens in opstand komen. Landelijk gezien zitten kinderen zestig procent van de tijd, dus op school kun je de meeste impact maken en dat doorbreken. Bij de dynamische schooldag zet je vanaf het schoolplein een beweegroute uit, door de school, is er bijvoorbeeld een ‘daily mile’ aan het begin van de dag of een extra speelmoment buiten. Simpel, maar doeltreffend. En het veroorzaakt geen onrust in de klas. Als je dan tevens lessen naar buiten verplaatst, beweeg je ook meer. Zó maak je onderscheid.”